

2004-87132
Master Neg. #

SCH#: 61325

Vol.: 23

Date: 1927/1928

SEP 2 1968 FUD

СЪДЪРЖАНИЕ:

	стр.
Петко Стайновъ, част. доцентъ, Административниятъ актъ	1—288
Стеванъ С. Бобчевъ, част. доцентъ, Симеонова България отъ държавно право гледище	1—152
П. Богаевски, редов. професоръ, Съюзътъ на тримата императори и Славянитѣ	1— 48

TABLE DES MATIÈRES:

	p.
Petko Staïnov, privat docent, L'acte administratif	1—288
Stefan S. Bobtchev, privat docent, La Bulgarie de Simeon au point de vue politique et juridique	1—152
P. Bogaevski, prof. ordinaire, L'Alliance des trois Empereurs et les slaves . .	1— 48

Vol.: 23

Date: 1927/1928

Orientation: IIA

Съдържание

УВОДЪ

Стр.

Административното правосъдие и административниятъ актъ	3
---	---

ДЪЛЪ ПЪРВИ: Публичната власть

ГЛАВА I: Основите на публичната власть	10
---	----

§ 1. Съдържание на идеята за власть	11
§ 2. Отричането на публичната власть	18
§ 3. Волеизявленieto при публичната власть	28

ГЛАВА II: Предварителното или пръкоизпълнение	42
--	----

§ 1. Упражнението на принудата	42
§ 2. Намѣсата на сѫдилищата	47
§ 3. Условия за предварително изпълнение	50

ГЛАВА III: Органите на публичната власть	55
---	----

§ 1. Изразите на закона за административното правосъдие и на наказателния законъ	55
§ 2. Волеизявленията на другите власти	60

ДЪЛЪ ВТОРИ: Административната дейност

ГЛАВА I: За формалното и материалното опредѣление на администрацията	66
---	----

§ 1. Двете страни на административния актъ	66
§ 2. Троякото съдържание на администрацията	68

ГЛАВА II: Обществената служба	71
--------------------------------------	----

§ 1. Принципът	71
§ 2. Приложения въ нашата юриспруденция	74

ГЛАВА III: Административниятъ актъ като волеизявление	76
--	----

§ 1. Споровете за юридическия актъ	76
§ 2. Теорията на В. Иелинекъ за държавния актъ	80
§ 3. Съпоставения на административни актове	85

SCB# : 61325

vol.: 23

Date: 1927/1928

Orientation: IIA

II

стр.

ГЛАВА IV: Административниятъ актъ като изпълнение на закона	87
§ 1. Законътъ и свободното усмогрение	87
§ 2. Постановленията на конституцията	90
§ 3. Правилници и общи наредби	93

ДЪЛЪ ТРЕТИ: Разграничение на административния актъ

ГЛАВА I: Законодателниятъ актъ	99
---------------------------------------	----

ГЛАВА II: Съдебниятъ актъ	103
----------------------------------	-----

§ 1. Субективно и обективно схващане за съдебния актъ	103
§ 2. Съдебното решение като логическа операция и волеизявление	105
§ 3. Характерните особености на съдебния актъ	112

ГЛАВА III: Административното правосъдие	133
--	-----

§ 1. Къде спада административното правосъдие	133
§ 2. Устройство и производство на административното правосъдие	136
§ 3. Произнасяне на решенията	140
§ 4. Свободното усмогрение при административното правосъдие	143
§ 5. Силата на присъдено нъшо при административното правосъдие	150

ГЛАВА IV: Административните юрисдикции	157
---	-----

§ 1. Административни комисии и административни юрисдикции	159
§ 2. Министърът като административна юрисдикция	161
§ 3. Наказателна юрисдикция	165
§ 4. Учреждения — административни юрисдикции	168

ГЛАВА V: Материалниятъ актъ	171
------------------------------------	-----

§ 1. Техническо-материалната дейност	171
§ 2. Правното значение на материалните актове	175

ДЪЛЪ ЧЕТВЪРТИ: Стопанскиятъ актъ

ГЛАВА I: Материална и волева дейност	181
---	-----

§ 1. Съгласуването на воли и заповедътъ	181
§ 2. Задълженията на държавата чрезъ волеизявления	185

ГЛАВА II: Административна и стопанска дейност	189
--	-----

§ 1. Стопанскиятъ актъ при обществена служба	189
§ 2. Дълженията всрѣдъ юридическиятъ актове на администрацията	192
§ 3. Естеството на имуществените актове	200

ГЛАВА III: Договорното начало въ администрацията	206
---	-----

§ 1. Съществуватъ ли договори въ областта на публичното право	206
§ 2. Съгласителното	210

ожание

ОДЪ

Стр.

съдие и административ-
3

иубличната власть

личната власть 10

стъ 11

власть 18

ата власть 28

или прѣкоизпълнение 42

42

47

тълнение 50

бличната власть 55

административното правосъдие и на

ласти 55

60

административната дейност

материялното опредѣ-
ята 66

вния актъ 66

нистрацията 68

тужба 71

71

уденция 74

иятъ актъ като воле-
76

ть 76

ържавния актъ 80

вни актове 85

Vol.: 23

Date: 1927/1928

Orientation: IIA

III

§ 3. Едностраниятъ и двустраниятъ актъ	212
§ 4. Изпълнителните действия	216
ГЛАВА III: Приложение на договорното начало отъ администрацията	220
§ 1. Правното естество на държавната (чиновническа) служба	221
§ 2. Правното естество на обществените предприятия и търгове	228
ДЪЛЪ ПЕТИ: Условия за съществуването на административния актъ	
ГЛАВА I: Компетентностъ	234
ГЛАВА II: Формата	241
§ 1. Ролята на формата във публичното право	241
§ 2. Видове санкции за нарушение на формата	244
§ 3. Особени приложения на принципа на безформието	250
§ 4. Специалните форми	254
§ 5. Значението на мотивировката	256
ГЛАВА III: Законността на акта	260
ГЛАВА IV: Изпълняемостъ на административните актове	263
§ 1. Вътрешно служебни и технически актове	264
§ 2. Предварителните актове и мнения	269
§ 3. Последните актове	272
L'acte administratif	
(Résumé)	278

Vol.: 23

Date: 1927/1928

61325

СЪДЪРЖАНИЕ:

ПРЕДГОВОРЪ.

I. ВРЕМЕТО НА ЦАРЬ СИМЕОНА.

Стр.

Вътрешно положение на България. — Симеоновитѣ копненижи да стане царь. — Величие и обаяние на византийския василевсъ. — Чужди пратеници предъ василевса. — Защо Симеснъ не се стрѣскаше предъ това величие? Отѫтствие на престолонаследие въ Бизантия. — Случайни василевси. — Константинъ Багренородни. — Дипломацията на Бизантия. — Русия при Симеона. — Полша при Симеона. — Хървати и сърби при Симеона. — Симеонъ съ арабитѣ. — Западнитѣ държави при Симеона

7

II. ЛИЧНОСТЬ И ДЕЯТЕЛНОСТЬ НА СИМЕОНА

Значение на личността въ историята. — Симеонъ студентъ въ Цариградъ. — Първата война на Симеона съ Византия. — Маджаритѣ въ България. — Миренъ договоръ. — Константинъ Багренородни. — З. я Чернооката. — Симеонъ кесарь. — Ахелойскиятъ бой. — Романъ Лакапинъ. — Симеонъ въ Византия: най-великия денъ въ българската история. — Защо Симеонъ се връща? — Характеристика на Симеона споредъ патриарха Николая, — съвремени и нови историци — чужди и наши.

20

III. КУЛТУРНАТА И ДЪРЖАВНА ПРОГРАМА НА СИМЕОНА.

1. Просвѣтна работа на Симеона. — Симеонови просвѣтни сътрудници. — Върхъ на книжовенъ разцвѣтъ. — 2. Стремежи на Симеона за автокефална черкова. — Духовни лица като общественици и кодификатори — Симеонъ и Климентъ. — Симеонъ иска патриархия. — Защо? — 3. Кога се почва обединението на славяни съ българи? — Що значи езикъ и народъ български и словенски. — Симеонъ противъ партикуларизма. — 4. Византийски възгледъ за василевса. — Защо трѣбаше Симеону титлата царь? — Кой е утвѣрдилъ царската титла на Симеона? — Общъ погледъ върху Симеоновата програма.

39

VI

IV. ДЪРЖАВНИЯ СТРОЙ ВЪ СТАРА БЪЛГАРИЯ, ОСОБЕНО ПРИ СИМЕОНА.

А. Територия.* Появяване на територията и на държавата.
Думата държава. — Земя. — Страна. — България. —
Загора. — Царство. — Ранни граници. — Външни съ-
ставъ на територията. — Граници при Симеона. — Въ-
трешенъ съставъ: жупи, хора, градове, села, катуни. —
Градове при Симеона и неговото градостроителство.

52

Б. Население 1. Етническиятъ съставъ на населението. —
Етническата ядка. — Кога става сливането на славяни съ-
първобългари. — Политическо съюзяване и обединение.
— Славянско обичайно право. — Ролята на славянския
елементъ. — Нидерле за сливането и обединението. — Ту-
ранската теория за произхода на прабългарите. — Мла-
деновъ за езика на старобългарите. — Чужди народи въ
стара България: гърци, власи, албанци, арменци, евреи,
гагаузи.

66

2. Социаленъ съставъ на населението. Три категории: привиле-
гирани, непривилегирани, зависими. — Произходъ на
болярството. — Где се появява за пръвъ пътъ болярст-
вото? — Български боляри: велики и мали, външни и въ-
трешни. — Юридическо и социално положение на боля-
ритъ. — Висше духовенство. — Свободни люде: граж-
дани, търговци, селяни. — Зависими: парици и отроци,
технитари. — Имало ли е робство въ стара България?

76

В. Власть и управление 1. Произходжение и форма на вър-
ховната власть. — Ролята на славянския елементъ въ
уреждане на върховната власть. Асимилация на българи-
тъ въ славянската стихия. — Първообразъ на върховната
власть въ задружния строй. — Ограничена върховна
власть. — Стремление къмъ абсолютизъмъ. — Ограничи-
телни фактори.

94

2. Титли и инсигнии на българскиятъ владѣтели. — Титлитъ:
князъ, ханъ или хаканъ, царь и тѣхното произхождение.
Какъ сѫ гледали ромеите на Симеоновото домогване да
се нарича царь на всички българи и гърци. — Титлитъ
на българскиятъ царе следъ покръстването споредъ хрисо-
вулиятъ. — Предимствата на българскиятъ пратеници въ
Византия. — Инсигниите на царското достоинство:
корона или диадема, багреница, червени обувки. Престолъ
и хоругва. — Държавенъ гербъ.

3. Добиване, упражнение и загубване на върховната власть. —
Сеньоратъ и майоратъ. — Изборъ и наследване. — Ре-
дътъ на престолонаследието спредъ българскиятъ хрисо-
вули.

102

4. Права и прерогативи на върховната власть. — Разполагане
съ земите като частно и държавно достояние. — Законо-
дателна, управителна и правосъдна власти. — Подробно-

ЧАРК БЪЛГАРИЯ, ОСОБЕНО пр.

територията и на държавата.
— Страна. — България. —
ни граници. — Външни съ-
заници при Симеона. — Въ-
а, градове, села, катуни. —
вото градостроителство,
в съставъ на населението. —
става сливането на славяни съ-
то съюзяване и обединение.
аво. — Ролята на славянския
ването и обединението. — Ту-
а на прабългарите. — Мла-
птаритъ. — Чужди народи въ-
и, албанци, арменци, евреи,

чето. Три категории: привилегии-
звисими. — Произходъ на
ява за пръв път болярст-
телици и мали, външи и въ-
циално положение на боля-
. — Свободни люде; граж-
Зависими: парици и отроци,
робство въ стара България? 76
1. Произходение и форма на въ-
на славянския елементъ въ-
щть. Асимилация на българи-
- Първообразъ на върховната
ой. — Ограничена върховна
абсолютизъмъ. — Ограничи-
ситъ владѣтели. — Титлитъ:
рь и тѣкното произхождение.
и Симеоновото домогване да
ългари и гърци. — Титлитъ
покръственето споредъ хрисо-
българските пратеници въ
на царското достоинство:
ца, червени обувки. Престолъ
рбъ.

и на върховната власт. —
изборъ и наследване. — Ре-
споредъ българските хрисо-
зитъ въ престолонаследието.
ната властъ. — Разполагане
ожавно достояние. — Законо-
съждна власти. — Подробно-

сти за законодателството въ времето на Симеона: ЗСЛ,
Еклогата, Номоканона, Земледѣльный законъ. — ЗСЛ. е
от епохата на Бориса и е частна компиляция. — Прево-
дачътъ и на двата Номоканона: Схоластиковъ и Фотиевъ
— Зигель и Ковалевски за Симеоновото законодателство.
Управление. Правосѫдие — Отецъ Ив. Рилски за управ-
лението и правосѫдието. — Владѣтельтъ като началникъ
на войската. — Владѣтельтъ като ржководителъ на външ-
ните работи.

105

5. Болярски съветъ и народни събори. — Болярски съветъ;
съставъ и брой на съветниците. — Ведомство. — Що е
народенъ съборъ: устройство и съставъ, съборите въ
ранно време, съборите при Крума и Бориса. — Законо-
дателство. — Редъ за свикване и процедура въ събори-
тъ. — Мѣсто на заседанията

117

6. Управление.

a. Органи на централното и областното управление. —
Органи: деспотъ, севастократоръ, велики логотеть, про-
тостестиаръ, протостраторъ, примикюръ, епикерний, страторъ.
— Областни управители: владалци и владащи, жупани,
кефалии и катепани, кметове, князове

123

б. Предмети на управлението.

1. Полиция. — Полицията и нейното уреждане въ областите.
— Полиция на безопасността. Селска полиция.

129

2. Финансии: Работи и данъци: военна тегоба, подвода, градо-
видане, темница блюсти, преселица. — Доходи и данъци:
регалии, рѣзане пари. — Данъци преки: димнина, воло-
бершина, кощаарнина, десетъкъ. — Глоби: вражда, раз-
бой, конска вражда, разпустъ и потка.

132

3. Войска и военно управление. — Съставъ на войската: наем-
на войска, велика войска, воеводи и други началници. —
Дисциплина. — Облекло. — Машини; гръцки огньъ. —
Симеонъ като военоначалникъ.

137

Библиография

140

Резюме по френски

146

SCH# : 61326

Vol. : 24

Date : 1928/1929

СЪДЪРЖАНИЕ

	стр.
Д-ръ Л. Владикинъ , редов. доцентъ Политика и държавно право	1—21
Д. Силяновски , редов. доцентъ Унищожаване на съдебната спогодба	1—16
П. Абрамовъ , редов. професоръ Намѣсата на трети лица въ граждан- ския процесъ	1—121
Д-ръ Хр. И. Бояджиевъ , асистентъ Критични изследвания върху правната гносеология и проблемата за естестве- ното право	1—212
Г. П. Геновъ , изв. професоръ Правното положение на малцинствата	1—

volume
no.

SCH#: 61326

Vol.: 24

Date: 1928/1929

СЪДЪРЖАНИЕ

(цифрите в скоби означават страниците)

Литература 3—4

Уводни бележки. Участници въ процеса, страни въ процеса, чужди на процеса лица по римското право (5). Лица застъгани от чужди сдѣлки и чужди процеси по римското право (6). Заченки на института на намѣса на трети лица по римското право (7). Институти на намѣса въ чужди процесъ по модерното право (8). Намѣсата на чуждъ лица въ процеса трѣбва да има практическо значение (8): съкращаване на трудъ, разноски, процеси 5—9.

§ 1. Понятие за трето лице.

Правилото „res inter alios actat que judicata“ (10). Последствията от една сдѣлка или от единъ процесъ за лица, неучаствали въ тѣхъ (11). Поправителни и предупредителни средства (11). На кои лица сѫ предоставени тѣ (11). Разни видове намѣса на трети лица въ процеса (12). Доброволно и принудително встѫпване (12). Мѣстото на доброволното встѫпване на 3-о лице съ самостоятелни права (13) . . . 10—13.

§ 2. Главно встѫпване на трети лица въ процеса.

Намѣса ли е главното встѫпване или присъединение на иска на главния интервениентъ къмъ първоначалния искъ (13). Главното встѫпване по вр. сѫд. прав., по гражд. сѫдопр., по руския уставъ и по немскитѣ законодателства (14). Основанието на главното встѫпване (15). Претенцията на третото лице е за особено, независимо право върху предмета на процеса или предмета на дѣлото (15). Обемътъ на претенцията на 3-то лице (16). Доктрината и юриспруденцията по тоя въпросъ (16). Формалните условия на главното встѫпване (17). Третото лице трѣбва да подаде искова молба (17). Срещу кого се насочва искътъ (18). Мнението на комисията по преглеждането на руския уставъ по тоя въпросъ (18). Заключенията на автора по тоя въпросъ (18). Исковата молба се подава въ окр. сѫдъ (20). Подава се въ първостепенния сѫдъ до постановяване на решението по първоначалния искъ (21). Последствия отъ закъсняването (22). Мѣстожителството на 3-то лице (22). Приемане исковата молба на 3-то лице (23). Трѣбва ли да постановява сѫдътъ опредѣление (23). Обжалване опредѣлението (23). По какви дѣла се допушта главно

встъпване (24). Юриспруденцията по този въпросъ (25). Процесуалните права на трето лице съ самостоятелни права (26). Законната сила на решението, издадено при участието на 3-о лице съ самостоятелни права (27) 13—27.

§ 3. Допълнително встъпване въ процеса.

Отличие от главното встъпване (28). Основанията на допълнителното встъпване (28). Правният интересъ като основание на встъпването (29). Право и интересъ (30). Общността и нераздълността на правото или източникъ на правото, като основание на встъпването (31). Правото на обратенъ искъ, като основание на встъпването (34). Интересътъ на 3-то лице въ тъсната смисъль на думата като основание на встъпването (34). Само тъзи ли сѫ основанията (36). Практиката на бълг. съдилища по въпроса за основанията на допълнителното встъпило то въ процеса 3-о лице по чл. 595 ГС (39). Всъкога ли 3-то лице е помагачъ на една отъ странитѣ (40). Необходимостъ отъ различия на ролитѣ, въ които може да се окаже 3-то лице при допълнителното встъпване (41). Редътъ на допълнителното встъпване въ процеса (42). Третото лице тръбва да посочи въ молбата си „правния интересъ“, като основание на встъпването (42). Третото лице тръбва да има мястоизвестството си въ града, където е седалището на съда (43). Срокътъ на встъпването (44). Въ кои инстанции (45). Може ли да встъпи третото лице чрезъ въззвинна жалба (45). До кой моментъ е допустимо допълнителното встъпване (47). Разглеждане молбата за встъпване (48). Оспорване на встъпването (49). По какви дѣла е допустимо допълнителното встъпване (51). Редътъ на допълнителното встъпване предъ мир съдия (52). Процесуалните права на 3-и лица при допълнителното встъпване (53). Доктрината и юриспруденцията по този въпросъ (53). Нашето законодателство по този въпросъ (56). Немскиятъ законодателства и руския проектоуставъ по същия въпросъ (57). Процесуалните права на 3-о лице помагачъ (59). Процесуалните права на 3-о лице замѣстникъ на страната, къмъ която се е присъединило (59). Условия за замѣстването (61). Процесуалните права на 3-о лице, срещу което е насоченъ обратниятъ искъ (63). Процесуалните права на 3-о лице, встъпило за защита на общо и нераздълно право съ страната, съ която участвува въ процеса (64). Последствията за 3-то лице отъ разрешената препирня (65). Нашиятъ законъ по този въпросъ (65). Немскиятъ законодателства по същия въпросъ (65). Френското право по същия

volume
no.

SCH#: 61326

Vol.: 24

Date: 1928/1929

119

та по тоя въпросъ (25).
грето лице съ само-
знателна сила на реше-
нието на 3-о лице съ
13—27.

пване въ процеса.

зане (28). Основанията
зане (28). Правниятъ инте-
то (29). Право и интересъ
та на правото или източ-
на встъпването (31). Пра-
зование на встъпването (34).
ната смисъл на думата
4). Само тъзи ли съ осно-
съдилища по въпроса за
встъпване (38). Положе-
спилото въ процеса
въкога ли 3-то лице е пома-
гътъ обходимост отъ разли-
се окаже 3-то лице при
едътъ надопълни-
роцеса (42). Третото ли-
си „правния интересъ“,
2). Третото лице тръбва да
да, где то е седалището на
го (44). Въ кои инстанции
държава чрезъ възвишна жалба (45).
тнителното встъпване (47).
48). Оспорване на встъп-
въз допустимо допъл-
на допълнителното
дия (52). Процесуал-
и допълнит. встъп-
денцията по тоя въпросъ
тоя въпросъ (56). Нем-
проектоуставъ по същия
ва на 3-о лице помагачъ
лице замъстникъ на стра-
ило (59). Условия за замъст-
ва на 3-о лице, срещу което
Процесуалните права на
общо и нераздълно право
въ процеса (64). Послед-
арешената препирня
росъ (65). Немскиятъ зако-
). Френското право по същия

въпросъ (66). Законната сила на решението за случаите на
замъстване и предявяване обратния искъ (66) и за случаите на
наложително другарство (67). Силата на решението, когато
3-то лице е само помагачъ (67). Случаятъ на хармония между
3-то лице и страната (67). Случаятъ на противоречия между
същите (68) 28—69.

§ 4. Привличане на трето лице въ процеса.

Привличането на 3-и лица по вр. съд. прав. (70), по гражд.
съдопр. отъ 1892 (70), по руския уставъ (70), по френския
с. de рг. civ. (70) и по немскиятъ законодателства (71). Основа-
нията на привличането (71). По общността и нераз-
дълността на правото (74). По общността и нераздълността
на източника на правото (74). Това основание поглъща и „но-
вото“ основание по законопроекта отъ 1928 г. (75). Привли-
чане по основанието на обратния искъ (76). Редътъ на
привличане трети лица (78). Подаване писмена молба
(78). Също и предъ мир. съдия (70). Подсъдността (80). По
кои дъла се допушта привличането на 3-и лица (81). Срокътъ за
привличането (82). Срокътъ за привличане отъ ответника
(82). Срокътъ за привличане отъ ищеща (84). Редътъ на раз-
глеждане молбите (86). Всъкали е нужно опредъление (87).
Процесуалните права на 3-о лице привлечено
въ процеса (88). Какъ е решенъ въпросътъ по герм. СРО и
русия проектоуставъ (89). Юриспруденцията и доктрина
въ Русия по въпроса (89). Процесуалните права на 3-то
лице въ ролята на самостоятелна страна (89). При привличането по
общността на правото (89). При привличане за разрешение об-
ратния искъ (90). При привличане за замъстване (91). Условия за
замъстването (93). Въ ролята на помагачъ (94). После дъ-
ствията отъ привличането (99). По фр. право (100).
По герм. СРО и австр. CFG (101). По руската доктрина и
юриспруденция (101). По русия проектоуставъ (102). Какъ се
решава въпроса по действ. законъ (102). Когато 3-то лице не
се е явило (102). Когато се е явило и взело участие (103). При
привличане по общността и нераздълността на правото
(104). При привличане по регресния искъ (104). Третото лице
замъстникъ (104). Съвместно разрешение на обратния искъ
(104). Третото лице като помагачъ (105).

§ 5. Привличане надлежната страна въ процеса.

Произходъ и място на института (107). Основани-
ята на привличането (108). Редътъ на привлича-
нето (110). Време на привличането (110). Процесу-
алните права на привлечени трети лица по чл.
чл. 593^a и 593^b ГС. (111). Замъстването по чл. 593^a (112). За-
мъстването по чл. 593^b (112). Последствия отъ привличането по
чл. чл. 593^a и 583^b (113). Привлеченото трето лице не се е явило
(113). Третото лице се е явило и взело участие въ дългото (114).

2004-87132

Master Neg. #

SCH#: 61326

Vol.: 24

Date: 1928/1929

Н. Бояджиевъ

ни, общевалидни ценности, защото могатъ да бъдатъ и въ действителни, безъ да е необходимата абсолютност, на една тран-

критичната философия логическите понятия и правилното схващане дава на правото и на правната науката свеждането на гносеологичната (чните предпоставки на мисленето се изтъкне неправилното ѝ схващане¹, само като едно формално подчертава необходимостта не²), което отговаря само на извикания, но отъ едно такова

държи съмътка за социалната културна роля. Съ други социално „безпогрѣшно“, едно. А това „безпогрѣшно право“ зависимо отъ правната действителност, че всъко емпирично и въ надемпириченъ елементъ,¹) иващъ съ право покрай фактъ.²)

ата идея на правната действителност, но търсene на допирни точки, на правната действителност, ѝ на развитието на духа е и правно-философски мирогледъ¹ трѣбва окончателно да се и въ областта на философия² единъ закръгленъ мирогледъ.

und Rechtsphilosophie, 1923,
918, стр. 37,

СЪДЪРЖАНИЕ

Уводъ

Стр.

Предметъ, методи, задачи и граници на правната философия 3

Отдѣлъ първи

Основи на правната гносеология и проблемата за естественото право

Глава първа

Общи принципи на познанието и гносеологичната правна проблема

§ 1. Уводни бележки къмъ теорията на правопознанието	58
§ 2. Гносеологичната проблема и опити за преодоляване на гносеологичния дуализъмъ	61
§ 3. Гносеологичниятъ правенъ дуализъмъ и теорията на правопознанието	87

Глава втора

Проблемата за „нормативното“ и правото като нормативно явление

§ 4. Уводни бележки	95
§ 5. Естествено — философски и метафизични основи на „нормативното“: идентичността между „каузалност“ и „нормативност“	97
§ 6. Naturalis ratio и проблемата за „нормативното“	104
§ 7. Теологични основи на проблемата за „нормативното“	111
§ 8. Органични учения за естественото право и проблемата за „нормативното“	114
§ 9. Извеждане на „нормативното“ отъ психологични предпоставки: рационализъмъ и нормативизъмъ като психологична проблема	117
§ 10. Проблемата за „нормативното“ отъ гледището на Лайбницъ, Волфъ и Руссо	119

II

§ 11. Критични бележки върху отношението на философията на естественото право къмъ проблемата за „нормативното“	121
§ 12. Разграничение и пълно противополагане категориите на „фактичността“ и „нормативността“: критичната философия и чистия нормативизъм	134
§ 13. „Фактичното“ като източникъ на „нормативното“: сила и право	139
Глава трета	
<i>Критика и общи изводи</i>	144

Забележка: По технически причини, поради обема на работата, отдълъ втори „Модерни схващания на правната гносеология и на проблемата за естественото право“ се изоставя; същиятъ отдълъ ще бъде поместенъ въ сп. „Юридическа Мисъль“. Поради напълно завършения характеръ на „Отдълъ първи“ раздълнянето работата на две части и печатането имъ по отдълно не пречи да бъде схваната и разгледана въпреки това като едно цъло, на което авторътъ настоятелно обръща вниманието на читателя.

СЪДЪРЖАНИЕ

ЧАСТЬ ПЪРВА: Исторически прегледъ.

ГЛАВА ПЪРВА: Положението на чужденците и на подвластните народи във стария святъ, особено въ Гърция и Римъ	стр.
ГЛАВА ВТОРА: Положението на немухамеданските народи въ Турция до края на XVIII векъ	9
ГЛАВА ТРЕТА: Вестфалският конгресъ (1648) и покровителството на въроизповъдните малцинства	23
ГЛАВА ЧЕТВЪРТА: Виенският конгресъ (1815) и въроизповъдните и народностни малцинства	26
ГЛАВА ПЕТА: Положението на малцинствата въ Турция през XIX векъ, особено на българската народност	30
ЧАСТЬ ВТОРА: Договорите за покровителството на малцинствата.	на
ГЛАВА ПЪРВА: Причини за създаване договорите за малцинствата	49
ГЛАВА ВТОРА: Парижката конференция и малцинствата	61
ГЛАВА ТРЕТА: Фактори, които съдействуваха за създаване режима на малцинствата	75
ГЛАВА ЧЕТВЪРТА: Договорите за покровителството на малцинствата	83
ГЛАВА ПЕТА: Покровителството на малцинствата и новите конституции	90
ЧАСТЬ ТРЕТА: Разпореждания на договорите. Права и задължения на малцинствата	99
ГЛАВА ПЪРВА: Покровителството на живота, личната свобода и религията на малцинствата	101
ГЛАВА ВТОРА: Свободно употребление езика на малцинствата	111
ГЛАВА ТРЕТА: Народното образование на малцинствата	127
ГЛАВА ЧЕТВЪРТА: Поданството на малцинствата	156
ГЛАВА ПЕТА: Гръцко-българска конвенция за преселване на малцинствата	166
ГЛАВА ШЕСТА: Право на собственост на малцинствата	179
ГЛАВА СЕДМА: Самоуправление на малцинствата	185
ЧАСТЬ ЧЕТВЪРТА: Гаранции и процедура за осъществяване правата на малцинствата.	192
ГЛАВА ПЪРВА: Вътрешни и международни граници	192
ГЛАВА ВТОРА: Процесуални правила	196
ГЛАВА ТРЕТА: Критика на режима на малцинствата	218
ПРИЛОЖЕНИЕ: Положението на малцинствата във България и на българите във съседните страни.	238

Важна печатна гръшка:

На стр. 74 заглавието на гл. III да се чете фактори, които съдействуваха за създаване режима на малцинствата, а не факти, както е напечатено.

61327

Vol.: 25

Date: 1929/1930

СЪДЪРЖАНИЕ

стр.

- Владиславъ Алексиевъ**, редов. доцентъ
Бизантийското право въ съзнанието на
югоизточните славянски народи 1— 12
- П. П. Благоевъ**, изв. професоръ
История на българското право, частъ
II, III и IV 1—196
- Л. Диковъ**, изв. професоръ
Приноси къмъ учението за разваляне
на двустранните договори 1—188
- Ив. Кинкелъ**, редов. доцентъ
Етическия факторъ въ стопанската
история 1—160
- Н. П. Благоевъ**, изв. професоръ
Царъ Борисъ II 1— 35

TABLE DES MATIÈRES

Vladislav Alexiev , docent	
Le droit byzantin dans la Conscience des Peuples Slaves en Europe Sudorientale	1— 12
N. P. Blagoev , prof. extraordinaire	
L'Histoire du droit Bulgare, partie II, III et IV	1—196
L. Dikov , prof. extraordinaire	
Etude sur la résolution des contrats bi- latéraux	1—188
Iv. Kinkel , docent	
Le facteur éthique dans l'Histoire écono- mique	1—150
N. P. Blagoev , prot. extraordinaire	
Le Roi Bulgare Boris II	1— 35

І. Благовъ

ѣ и друг
зния и прис
нага следъ
напр. слѣ
о ответник
порната в
иъль длѣже
ли да му
въ състояни
известенъ
поръчите
действит
яние, за к
сѫдата, ка
ряване и
на сѫдии
ѣлото имъ
и присѫди

СЪДЪРЖАНИЕ

ЧАСТЬ ВТОРА.

ГРАЖДАНСКО ПРАВО.

Уводъ.

стр.

§ 1. Предметъ на гражданското право	5
§ 2. Система на гражданското право	5

Глава първа.

Лично право.

§ 3. Лица	6
§ 4. Физически или естествени лица	6
§ 5. Правоспособни и дееспособни лица	8
§ 6. Недееспособни	12
§ 7. Юридически или морални лица	15

Глава втора.

Семейно право.

§ 8. Семейство	19
§ 9. Форми на брака	21
§ 10. Способи за сключване на брака	23
§ 11. Обреди при сключване на брака	30
§ 12. Отношения между съпрузитѣ	33
§ 13. Отношения между родителите и децата	36
§ 14. Настойничество	38
§ 15. Родство	40
§ 16. Брачни препятствия	43
§ 17. Семейно устройство	45

Глава трета.

Наследствено право.

§ 18. Наследство	46
§ 19. Дѣлба	47

§ 20. Наследване по законъ	33
§ 21. Наследване по завещание	33
§ 22. Редъ на наследване	33
§ 23. Значение на пола при наследванието	33

Глава четвърта.

Вещно право.

§ 24. Вещи	33
§ 25. Дѣление на вещите	33
§ 26. Собственост	33
§ 27. Способи за придобиване на собствеността	33
§ 28. Владение	33
§ 29. Сервитути	33
§ 30. Заложно право	33

Глава пета.

Облигационно право.

§ 31. Същност и развитие на българското облигаци. право	66
§ 32. Отношения между кредитора и дължника	69
§ 33. Предметъ на задължението	70
§ 34. Солидарно задължение	71
§ 35. Извори на задълженията	72
§ 36. По-важни договори	73
§ 37. Форма на договорите	77
§ 38. място	79
§ 39. Обезпечение на договорите	86

ЧАСТЬ ТРЕТА.

НАКАЗАТЕЛНО ПРАВО.

Уводъ.

§ 40. Поява и подѣлба на наказателното право	83
§ 41. Частно наказателно право	83
§ 42. Помирение	86
§ 43. Характерни черти на частното наказателно право	87
§ 44. Публично наказателно право	88
§ 45. Причини за явяване на публичното наказателно право	89
§ 46. Характерни черти на публичното наказателно право	90

Глава първа.

Престъпни деяния.

§ 47. Термиини на престъпното деяние	91
§ 48. Понятие на престъпното деяние	92

	стр.
59. Дължение на престъпните деяния	93
60. Субектъ на престъпното деяние	94
61. Обектъ на престъпното деяние	96
62. Неизбежна отбрана	97
63. Крайна необходимост	98
64. Вмъненост	98
65. Умыселъ	99
66. Съучастие	100
67. Опитване	101

Глава втора.

Класификация на престъпните деяния.

68. Система на престъплението	102
69. Престъпления противъ върата	102
70. Престъпления противъ държавата и държ. управление .	106
71. Престъпления противъ личността	112
72. Престъпления противъ семейството и нравствеността .	116
73. Престъпления противъ имота	121

Глава трета.

Наказания.

§ 64. Термини на наказанието	125
§ 65. Понятие на наказанието	126
§ 66. Цель на наказанието	126
§ 67. Категории на наказанието	128
§ 68. Смъртно наказание	128
§ 69. Осакатяване	131
§ 70. Бой	133
§ 71. Глоба	134
§ 72. Конфискация	136
§ 73. Обезщетение	138
§ 74. Лишение отъ свобода	139
§ 75. Опозоряване	140
§ 76. Изгонване	141

ЧАСТЬ ЧЕТВЪРТА.

ПРОЦЕСУАЛНО ПРАВО.

Уводъ.

§ 77. Предметъ на процесуалното право	143
§ 78. Характерни черти на българското процесуално право .	143
§ 79. Процесуални закони и наредби	144
§ 80. Система на изложението на бълг. процесуално право	145

Глава първа.

Съдебни органи.

§ 81. Значение на съдебната власт	150
† 82. Съдебни учреждения	150
§ 83. Домакински съдъ	150
§ 84. Старейски съдъ	150
§ 85. Княжески съдъ	150
§ 86. Съдии	150
§ 87. Царски съдъ	150
§ 88. Църковенъ съдъ	153
§ 89. Воененъ съдъ	155
§ 90. Еснафски съдъ	156

Глава втора.

Съдещи се страни.

§ 91. Страни	158
§ 92. Правоспособность и дееспособн. на съдещите се страни	161
§ 93. Представители на страните въ процеса	162
§ 94. Тужба	163
§ 95. Призоваване страните на съдъ	164
§ 96. Съдебно време	167
§ 97. Състезание на страните	167

Глава трета.

Съдебни доказателства.

§ 98. Понятие и категории на доказателствата	169
§ 99. Самопризнание	169
§ 100. Свидетели	170
§ 101. Писмени доказателства	172
§ 102. Сводъ	174
§ 103. Залавяне на мястопрестъплението	175
§ 104. Клетва	176
§ 105. Съклетвеници	179
§ 106. Божий съдъ	181

* Глава четвърта.

Съдебни решения и присъди.

§ 107. Постановяване на съдебните решения и присъди	186
§ 108. Пререшаване на съдебните решения и присъди	188
§ 109. Изпълнение на съдебните решения и присъди	190

КЪ
НА

СЪДЪРЖАНИЕ

	стр.
1. Дефиниция и досегашни теоретични обяснения	3
2. Опитъ за нова постановка и разрешение на проблемата	35
3. Правна същност на института	53
4. Предпоставки за служене съ посочения въ чл. 70, ал. I. З. З. Д. институтъ	59
5. Техника на развалянето по чл. 70, ал. I. З. З. Д.	86
6. Действие и последици на развалянето	106
7. Область на приложение на чл. 70, ал. I. З. З. Д.	136
а. съотношение междуискътъ по чл. 70, ал. I и чл. 231 З. З. Д.	148
б. чл. 70 и чл. 268 З. З. Д.	148
8. Приложението на чл. 70 З. З. Д. въ несъстоятелността	161
9. Библиография	182

Volume
No.

Wirtschaftsleben und die wirtschaftlichen Beziehungen in der alt-jüdischen Gesellschaft im Lichte der alt-hebräischen Schriftsprache und der ökonomischen Lehren im Judentum 81—87

Ethikethik der west-und mittel-Völker im Mittelalter 88—150

Die Inhalt der Wirtschaftsphilosophie und ökonomischen Lehren im 88—121

Prinzipien und Momente im eben und der Wirtschaftstätigkeit der ökonomischen Stände 121—151

Die Anwendung der kanonistischen "gerechten Preis" und vom Handel 122—123 von Zinswucher in ihrem Einflusse auf die Handelsbeziehungen 128—131

Ethikethik der Gilde und Zünfte 131—138

Praktische Ethik der mittel-Ökonomischen Gesellschaft 138—150

Aussagen 138—139

Geschichte der Kirche und der Geistlichkeit 140—141

der Klöster 141—144

und Armenpflege der Hospitalen 144—146

der Gilde und Zünfte 146—147

tätigkeit 147—148

icitatis 149

. 149—150

. 152—153

	страница
Предговоръ	3—8
Уводъ	9—13
Глава I. Етическите принципи и моменти въ стопанския животъ на първобитните народи	14—36
Уводъ	14—18
2. Етическия факторъ въ производствената и добивателната дейност	19—25
3. Етическия факторъ въ разпределението (конзумацията) на благата	25—36
Глава II. Етически моменти въ стопанския животъ на засъдналият земедълъски (полукультурни) народи	37—44
Глава III. Етическите фактори въ народното стопанство и въ економическите отношения у старо-ориенталските народи	45—87
А. Египетъ и Асирия (Вавилонъ)	45—52
Б. Китай	52—58
В. Индия	58—67
Г. Иудея	67—87

Притурка. Стопанския животъ и стопанските отношения въ еврейското общество въ сътлината на стопанската философия и на стопанските учения въ еврейството. 81—87

Глава IV. Стопанската етика въ средновѣковната култура на западно — и срѣдноевропейските народи	88—150
A. Етическото съдържание на стопанската философия и на економическите учения въ средните вѣкове	88—120
B. Етическите принципи и фактори въ стопанския животъ и въ дейността на обществено-економическите съсловия през средните вѣкове	121—150
1. Практическото осъществление на учението за „справедливата цена“ и за търговията	122—128
2. Училището за кредитната лихва въ неговото влияние върху кредитно-търговските отношения	128—131
3. Стопанската етика на търговските гилдии и занаятчийските еснафи	131—135
4. Каритативната етика въ срѣдновѣковното общество	138—150
a. Видове и прояви	138—139
b. Благотворителната дейност на черковните енории и на духовенството	140—141
в. Благотворителната дейност на монастирите	141—144
г. Благотворителността на госпиталите	144—146
д. Благотворителността на търговските гилдии и занаятчийските еснафи	146—147
е. Благотворителността на частни лица	147—148
ж. Благотворителни кредитни каси (montes pietatis)	148—149
5. Заключение	149—150
Печатни грѣшки	151
Литературата използвана въ труда	152—156
Inhaltsverzeichnis	157—158

Date: 1930/1931

Orientation: IIA

RR: 13:1

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.
1. Д-ръ Хр. Ю. Тодоровъ, част. доцентъ, Същностна социалността	1— 16
2. Д-ръ Славчо Загоровъ, редов. доцентъ, Намаление на раждаемостта въ Европа и неговите причини	1— 20
3. В. Ганевъ, хоноруванъ професоръ, Правните понятия	1— 20
5. Д-ръ Ив. Кинкелъ, изв. професоръ, Методите на познанието въ съвремената социология . . .	1—202
4. Д-ръ Вл. П. Алексиевъ, редов. доцентъ, Приносъ къмъ старобългарското семейно право . . .	1—328

TABLE DES MATIÈRES.

	Pag.
1. Dr Chr. Todorov, priv. docent, La substance du sens social	1— 16
2. Dr Sl. Zagorov, docent, La diminution de la natalité en Europe et ses causes	1— 20
3. V. Ganev, prof. honoraire, Les notions juridiques .	1— 20
4. Dr Iv. Kinkel, prof. ehtraord., Les methodes de la connaissance dans la sociologie contemporaine . .	1—202
5. Dr Vi. Alexiev, docent, Le droit ancien de famille bulgare	1—328

СЪДЪРЖАНИЕ

	стр.
Предговоръ	3
Уводъ. Социология и социална философия. Понятие и разграничение	4—10
Глава I. Формални методи и методи въ материален смисъл въ социологията	10—20
Глава II. Специално за методите въ материален смисъл въ социологията	20—27
Глава III. Зараждане, формиране и историята на социологическата методика до формулиране системата на историческия материализъм. Системата на Конта и нейниятъ методъ. Системата на Маркса-Енгелса съ нейния методъ. Философскиятъ и научни корени на тази система и на нейния методъ	27—42
Глава IV. Същността на историко-материалистическия методъ. Неговата еволюция отъ началото на ХХ въкъ и неговото видоизменение подъ влияние на новите разбириания въ социологията. Валидността и границите на историко-материалистическото разбиране въ съвременната социология	42—58
Глава V. Естествено-научните методи въ социологията и тяхните научни основания. Първоначалниятъ органологически и съвременниятъ биологически методъ въ нея. Физико-географическите методъ	59—92
А. първоначалниятъ органологично-физиологически методъ	59—67
Б. съвременниятъ биологически (дарвинистически) методъ въ социологията	68—83
В. физико-географическиятъ методъ въ социологията	84—92
Глава VI. Психологическиятъ методъ въ социологията съ неговите разновидности и неговите научни основания	92—132
А. Психоаналитическиятъ методъ въ социологията	117—132

2004-87132
Master Neg. #
SCH#: 61328

Vol.: 26

Date: 1930/1931

Методите на познанието въ съвременната социология

201

Глава VII. Идеологическо-телеологическиятъ (ноологически, идеалистическо-философски) методъ въ социологията. Съвременната социално-философска реакция противъ "натурализма", материализма и психологизма (анализма) въ социологията

132—186

Заключение. Какви фактори обуславляват появата, господството и западането на всъки изучвателенъ методъ въ социологията. Въпросътъ за валидността и разграничението на отдѣлните познавателни методи. Абсолютно върни ли сѫ или сѫ относително-върни методите на познанието? Проблемата за господството на единъ или нѣколко метода въ социологията отъ гледището на познавателния идеалъ въ науката Резюме (Zusammenfassung).

187—195
196—199

202

Печатни грѣшки

НИЕ	
софия. Понятие въ материаленъ въ материаленъ сторията на со- формулиране си- ализъмъ. Систе- одъ. Системата тодъ. Философ- система и на материалистич- отъ началото тънение подъ социологията. торико-матери- иеменната со- ть социология- Първоначал- ниятъ биоло- -географичес- чно-физиоло- (дарвинисти- одъ въ со- социология- говитъ на- въ социо-	стр. 3 4—10 10—20 20—27 27—42 42— 58 59—92 59—67 68—83 84—92 92—132 117—132